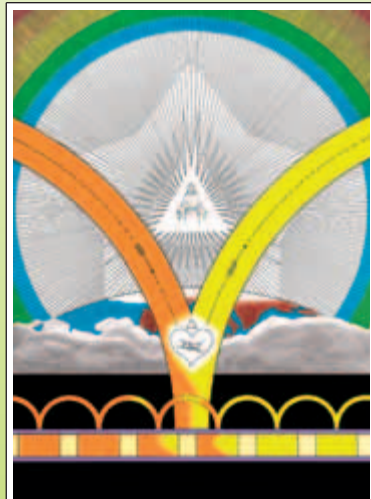

KOSMOS

**TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS
HET DERDE TESTAMENT**

UIT DE DUISTERNIS
door **Martinus**

HET SYMBOOL OP DE VOORKANT

Het symbool op de voorkant – “de volmaakte mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis” (Gen. 1:26) – toont ons het volmaakte gedrag of “het toekeren van de linkerwang, als we op de andere geslagen worden” (Math. 5:39).

Onderaan op het symbool wordt de ontwikkeling van het dier (oranje) naar de volmaakte mens (geel) getoond. De rechthoekige, oranje gebieden symboliseren onze fysieke aardse levens van geboorte tot dood. De daartussen gelegen kleinere, witgele gebieden tonen dat we ons tussen de fysieke aardse levens in in de geestelijke werelden bevinden. Na ieder verblijf in deze geestelijke werelden begint een nieuw aards leven, gebaseerd op de eigenschappen en aanleggen die we tijdens de voorafgegangene aardse levens ontwikkeld hebben. De oranje en gele bogen laten zien dat ons lot een resultaat van ons eigen denken en handelen in onze voorafgegangene en ons huidige aardse leven is.

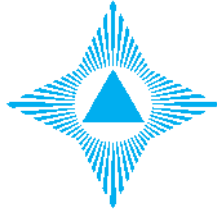
De grote oranjeboog die van links naar rechts naar het midden loopt, symboliseert een onaangename of zogenoemde ‘slechte’ handeling die tegenover iemand begaan wordt. Deze handeling wordt met vriendelijkheid en begrip beantwoord, wat hier met het hart en de gele boog gesymboliseerd wordt. Het symbool toont zodoende de gehele inwijding van de volmaakte mens in het lots- en levensmysterie, zijn inzicht in het eeuwige leven, in de ontwikkeling en de wet van het lot: “Wat je zaait, zul je oogsten” (Gal. 6:7). Door deze eeuwige wet leren we allemaal tussen goed en kwaad te onderscheiden. We worden volmaakt en worden “de ware mens naar Gods beeld, als zijn gelijkenis”. Voor een uitgebreidere verklaring zie *Het Eeuwige Wereldbeeld II*, symbool nr. 23.

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *KOSMOS* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus, dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren.

Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *HET DERDE TESTAMENT*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is.

Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarheden in de vorm van logische gedachtereeksen wil leren begrijpen.

UIT DE DUISTERNIS

door: Martinus

Hoofdstuk 1

Pinksteren is de ontplooiing van Gods geest in de natuur

Duizenden mensen gaan met de pinkstervakantie de natuur in. Om deze vakantie of dit verblijf in de heerlijke vrije natuur volledig te doen slagen of helemaal datgene te laten worden waar al die vele mensen van gedroomd hebben, moet er stralende zonneschijn met de hieruit voortvloeiende warmte zijn. Pinksteren valt immers in een jaargetijde waarin de gehele natuur na haar winterslaap ontwaakt en tot leven gewekt is. Met Pinksteren staat alles in zijn mooiste ontplooiing en natuurlijke pracht. Overal zijn heerlijke geuren, overal is er een overvloedige kleurenpracht en overal zijn er ook aangename geluiden. Duizenden zangvogeltjes jubelen tot de hemel. De nachtelijke duisternis heeft zelfs onze breedtegraden verlaten, zodat het gehele etmaal een orgie van welbevinden en leven is. God laat op deze wijze met Pinksteren het domein van het werkelijke leven helemaal tot in de materiële, fysieke wereld schijnen. In deze tijd is absoluut elk blad, elke tak, iedere bloem, elk insect en elk levend wezen omgeven door de heilige geest oftewel het bewustzijn, de wil en

de gedachten van de goddelijke Vader in de zomer- of lichtontplooiing. Er is geen enkele plek te vinden in de levende natuur waar de goddelijke wil voor degene die 'zien' kan, niet zichtbaar aanwezig is. Overal wordt de aanwezigheid van deze goddelijke wil en geest gevoeld in de vorm van de blijdschap van de wezens over de zomer en de hieruit voortkomende levenslust, voortplantingsdrift en het lichamelijke welbevinden.

Hoofdstuk 2

*De mentale sfeer van de mensen is geen Pinksteren
of zonnige zomerontplooiing*

De wezens die het minst deel hebben aan deze gehele ontplooiing van een hogere wereld door het leven op aarde, zijn de mensen. Zij bevinden zich in kosmisch opzicht in de zone of sfeer van de dood, dus in de sfeer waarin het gehele kosmische leven, Gods bewustzijn en het feit dat de wezens identiek zijn met God en de eeuwigheid, iets volstrekt onbegrijpelijks zijn geworden, en zelfs zo ongeloofwaardig zijn geworden, dat ze alles wat met de weg van de mensen naar het verloren paradijs te maken heeft, regelrecht belachelijk maken. Nee, in deze zone zweren ze niet bij zo'n dwaasheid. Hier zijn ze werkelijk in staat om een heel ander stralend leven te scheppen. We kunnen de zon en de maan wegen en we kunnen met behulp van optische apparaten in de macrokosmos en microkosmos van het heelal kijken. We beheersen miljoenen paardenkrachten van de natuur. We hebben onszelf tot heer van de elementen gemaakt. Wat moeten we met een God of een voorzienigheid? Beheerst deze dwaze of kosmisch bewusteloze levensinstelling niet juist de vele vertegenwoordigers van de wetenschap? Wordt diezelfde naïviteit niet in goed vertrouwen door de grote materialistische dictators gedoceerd?

Hoeveel van al die mensen die het domein van de geautoriseerde godsdienst allang verlaten hebben, hebben enig vertrouwen in de kracht van het gebed? En wat is het resultaat? Is het niet zo dat de wezens temidden van deze materiële heerlijkheid, kennis en kunde toch gevangen wezens zijn? Ze zijn met handen en voeten gebonden in een bijzondere vorm van slavernij. Ze staan zo ver van het echte geluk af als maar mogelijk is. Welke andere dierlijke wezens op aarde – uitgezonderd de dieren die de mensen eveneens in hun kosmische onbegrip in dierentuinen, menagerieën en andere bedrijven gevangen houden – zijn zo gebonden als de aardse mensen? Moeten miljoenen mensen niet iedere ochtend op een bepaald tijdstip op kantoor, in een fabriek of andere werkplaats zijn om daar een bepaald aantal uren door te brengen? Geldt dit parool niet net zo goed voor de laaggeplaatste als de hooggeplaatste medewerkers?

Hoofdstuk 3

Mentale en fysieke slavernij geldt net zo goed voor de werkgever als de werknemer

Nu zal iemand misschien met betrekking tot het voorafgaande zeggen dat de eigenaren van een werkplaats of bedrijf vrije mensen zijn. Zij kunnen hun dag immers indelen zoals ze willen. Dat klopt, ze kunnen hun dag indelen zoals ze willen. Ze hoeven niet eens hun eigen winst te tellen. Ze hebben soms onderdirecteuren, kantoorchefs, kassiers, beheerders enzovoorts om het noodzakelijke werk te verrichten en kunnen dan zelf op vakantie of plezierreizen gaan. Ze kunnen kapsones hebben en ze kunnen zwelgen in een heleboel materiële goederen en voordelen. Het zijn dus schijnbaar de meest vrije wezens die je je kunt voorstellen. Hun leven is – vanuit het gezichtspunt van de gewone

American Woolen Co., Neuenland, 1935

mensen, die zelf aan de mentale en fysieke slavernij van de financiële methoden en macht van het moderne bedrijfsleven vastgeketend zijn – een soort van ideaalbestaan geworden. Zijn de eerstgenoemde wezens echter wel zo vrij als ze lijken te zijn? Is de vrijheid die zij zich toegeëigend hebben, niet dikwijls een kunstmatige vrijheid, dus een surrogaatvrijheid? Zij wordt helemaal niet met natuurlijke middelen, maar uitsluitend met kunstmatige middelen in stand gehouden. Is deze vrijheid eigenlijk geen oorlogsbuit? Is ze in sommige gevallen niet verkregen door een gevecht, waarin de werkgever dus de beste of meest superieure wapens had? Dat wil in dit geval zeggen dat hij over een superieure intelligentie, een grotere gewelddadigheid en meedogenloosheid beschikte, die ondersteund werden door een overdreven materialistisch verlangen naar het in bezit krijgen van de goederen, ongeacht wat dit andere mensen aan zweet, tranen, lijden en ondergang mocht kosten.

En wat voor garantie heeft hij dat deze vrijheid blijvend is? Zijn er niet voortdurend geweldige krachten aan de gang om dit oorlogssysteem te ondermijnen? Zijn er niet steeds stakingen, lock-outs of arbeidsconflicten? Hebben de arbeiders zich niet gemobiliseerd in vakbonden en hebben de werkgevers zich niet ook in verenigingen gemobiliseerd? Wat zijn deze twee vormen van samenwerkingsverbanden echter anders dan twee legers die binnen elk land de inwoners ervan in twee overeenkomstige gevechtsfronten verdelen?

Hoofdstuk 4

De twee permanente oorlogsfronten van een staat of natie

Hier is sprake van twee permanente oorlogsfronten en elke partij ontplooit sterke energieën of krachten om de heerschappij over

de andere partij te veroveren. Het domein van de mensheid op aarde is dus een schouwplaats die opgedeeld is in zogenaamde vrije naties, staten of volken, en elk volk bestaat in feite uit twee oorlogsfronten. Het is verdeeld in twee strijdende legers in de vorm van vakbonden en werkgeversverenigingen. Soms lukt het om een wapenstilstand te sluiten, maar nooit vrede. Wat is een arbeidsovereenkomst anders dan een wapenstilstandsverdrag? Het is beslist geen werkelijke vredesvoorwaarde. Er moeten nog steeds oorlogen en vakbonden bestaan. Er komt in zo'n arbeidsovereenkomst geen enkele maatregel voor die de werkgever een rustig bestaan kan garanderen, zodat hij zich geen zorgen hoeft te maken over zijn veroverde vrijheid of economische zege over de anderen. Hij moet zijn vrijheid voortdurend met macht in stand houden. En is een arbeidsovereenkomst voor de arbeiders of ondergeschikten ooit een vervulling van hun verlangen naar die vrijheid en onafhankelijkheid die zij zich voorgesteld hadden? Moeten ze niet steeds gevechtsklaar zijn, moeten ze er niet steeds voor waken geen terrein aan het front van de werkgevers te verliezen?

Hoofdstuk 5

De staat of natie vormt zowel een uiterlijk als een innerlijk front

Een vrijheid die alleen verkregen kan worden door met macht andere wezens te overwinnen, kan geen rechtmatig eigendom zijn voorzover men als een werkelijke christen beschouwd wil worden. Een mens kan geen wezen zijn dat zijn bestaan volledig op de wetten en levensprincipes van het dier oftewel de dierlijke grondwet: "Ieder is zichzelf het naast", baseert. Hoe goddelijk en levensnoodzakelijk deze wet in het domein van de niet-intel-

lectuele wezens of instinctwezens ook mag zijn, zo volstrekt onmogelijk en vrijheidsberovend en daarmee levensvernietigend is deze wet of dierlijke bestaansvorm in de bestaanszone van de ware mens. De werkelijk christelijke mens is ‘niet in de wereld gekomen om zich te laten bedienen, maar om te dienen’ (naar Matth. 20:28). Daarom moet de aardemenselijke bestaanssfeer een jungle blijven of een dierlijk gebied zijn, zolang het machtsprincipe of het recht van de sterkste de heersende factor binnen de beschaving is, en deze factor de aardemensheid niet alleen in afzonderlijke staten verdeelt (die oorlogsfronten voor elkaar vormen), maar van de bevolking van een staat ook twee tegenover elkaar staande oorlogsfronten maakt. De afzonderlijke staten bevinden zich dus niet alleen aan een inwendig oorlogsfront – waar nooit vrede heerst omdat zij in oorlog zijn met zichzelf (o.a. werkgevers contra werknemers, noot vertalers) – maar zij vormen ook meer of minder een oorlogsfront naar buiten toe in hun relatie met de hen omringende naties of staten. Hier heerst in werkelijkheid ook geen absolute vrede, maar in het gunstigste geval een meer of minder twijfelachtige wapenstilstand.

Hoofdstuk 6

De twee grote uiterlijke oorlogsfronten en hoe zij de mensheid knechten in primitiviteit en duisternis

Het uiterlijke front bestaat uit de strijd tussen de volken of staten om de wereldheerschappij of overmacht binnen de gehele mensheid. Dit uiterlijke front is nu in feite teruggebracht tot slechts twee fronten, het zogenaamde Oostblok en Westblok. We weten allemaal dat deze twee grote indelingen van de gehele mensheid enkel en alleen twee oorlogsfronten zijn, waartussen in werkelijkheid slechts een zeer onzekere wapenstilstand bestaat, die al-

leen berust op de angst bij beide partijen om aan het bloedbad en de dodendans van een oorlog te beginnen. De partijen vrezen wederzijds dat ze niet sterk genoeg zijn om het van de ander te kunnen winnen. Die angst leidt weer tot een geweldige wapenwedloop tussen de partijen. Elke partij ziet van vele belangrijke cultuurfactoren af met als enig doel om als eerste aan de meest gruwelijke en geraffineerde massavernietigingswapens en vernietigingsmachines te komen. Een vrede of wapenstilstand gebaseerd op zulke verhoudingen lijkt op een vonkenregen in de buurt van benzinedampen. Daarbij komt nog dat de regerende overheden grotendeels goddeloos zijn. Hun oorspronkelijke wereldgodsdienst, die alleen voor het instinct of het geloof geschapen is en daarom op geen enkele wijze voedsel aan de intelligentie geeft, kan namelijk onmogelijk invloed uitoefenen op de materialistische en intelligente wezens die tegenwoordig bij voorkeur regeringsposten en de hieronder ressorterende machtsposities en ambten krijgen. Zulke goddeloze wezens hebben in werkelijkheid niets anders dan de levensbasis van het dier, het ‘recht van de sterkste’, om naar te handelen. Maar vergeleken met het dier beschikken zij door hun ontwikkelde intelligentie over het vermogen om deze levensbasis in een buitenproportionele mate in praktijk te brengen. Dat de mensheid, zolang de regerende machten en overheden niet gereinigd zijn van deze buitenproportionele dierlijke levensvorm of drang tot zelfbehoud, permanent in staat van oorlog moet verkeren – slechts onderbroken door meer of minder onzekere wapenstilstanden – zou zelfs voor een minder intellectueel wezen vanzelfsprekend moeten zijn. Daarom moet de mensheid leven in een toestand, die erdoor bepaald wordt dat alles wat er buiten de dagelijkse levensbehoeften aan waardevolle zaken en goederen geproduceerd kan worden, gebruikt moet worden voor het aankweken van militarisme en voor staande legers en vlootten en de hiertoe behorende eindeloze miljoenenbedragen die vastgelegd

worden in beter oorlogsmaterieel (moordwapens en alle overige cultuurvernietigingsmachines) waarmee de moderne maatschappij beschaving en vrede denkt te kunnen scheppen. Door hun wederzijdse angst zijn de twee fronten er vooral in geïnteresseerd elkaar te vernietigen. Mensen willen mensen doden. Een grotere kosmische duisternis bestaat er niet. De verloren godenzoon (Luc. 15:11-32) aanbidt de dood in plaats van het leven.

Nazi parade, 1937

Hoofdstuk 7

*Geen enkel machtsoverwicht kan een werkelijke
vrede garanderen*

De goddeloze materialistische mens klampt zich aan wapens en macht vast. Hij ziet geen andere weg naar geluk en welzijn dan het onderdrukken en vermoorden van andere mensen. Maar net zoals je onkruid niet kunt uitroeien door het te zaaien, kun je ook geen geluk scheppen door ellende te zaaien, of vrijheid oogsten door onderdrukking te zaaien. Na iedere zaaiing komt er een oogst, en alle wezens op aarde die ellende en moord stimuleren, zijn nu op zeer grote schaal aan het zaaien en zullen deze later oogsten. Die oogst zal uiteindelijk aan de wereld onthullen dat atoombommen noch andere buitenproportionele moordwapens werkelijk menselijk geluk zullen kunnen garanderen. Geen enkele vorm van puur fysieke macht kan ook maar de allerminste vorm van absolute vrede waarborgen.

Hoofdstuk 8

*Politie en het rechtswezen scheppen geen vrede, maar zijn een
dwangbuis waarin de ergste dierlijke instincten van de mens in
bedwang gehouden worden*

Vrede is geen kwestie van macht maar uitsluitend een kwestie van sympathie of liefde. Dat wapens en macht op dit moment als het enig noodzakelijke beschouwd worden, is juist de culminatie van menselijke dwaling of bijgeloof. In een barbaarse wereld waarin de dierlijke kant van de mens zo machtig is als bij de aardse kuddemensen het geval is – bij deze mens komt de genegenheid voor de naaste op de allerlaatste plaats, als deze

überhaupt al in enige onzelfzuchtige vorm voorkomt – moet er natuurlijk een overheid, politie en een rechtswezen zijn om deze naaste tegen de meest barbaarse uitingen van de genoemde dierlijke kant te beschermen. Deze bescherming heeft echter helemaal niets met absolute vrede te maken. Het is niets anders dan een dwangbuis waarin de ergste zelfzuchtige instincten van de mensen enigszins in bedwang gehouden worden en waarmee anarchie voorkomen wordt.

Hoofdstuk 9

De verheerlijking van de nationale soevereiniteit en de macht in plaats van het recht

De eerder genoemde dierlijke instincten doen zich juist tussen de staten, de naties of de volken gelden. Alle naties en staten hebben echter nog geen gemeenschappelijk effectief politieapparaat of rechtswezen. De afzonderlijke volken en staten streven naar soevereiniteit en willen haar handhaven. Ze willen vrij en onafhankelijk zijn met betrekking tot de vraag of ze hun goederen en voordelen wel of niet met andere staten moeten delen. Soms willen ze zelfs het recht hebben om zich de eventuele bezittingen en goederen van andere staten toe te eigenen. Daarom kan een afzonderlijke staat, naar gelang hij over een superieure wapenmacht beschikt, naar believen met deze andere staten omspringen en hen voorwaarden stellen en onderdrukken. Macht is daarom de beslissende factor. Als de burgers of individuen van een maatschappij ook geen gemeenschappelijk politieapparaat en rechtswezen zouden hebben zoals bij iedere afzonderlijke staat het geval is, zou er een bloedige anarchie heersen, waarbij de sterksten al die personen zouden beroven en uitplunderen, doden of vermoorden, die hen in de weg stonden. Hier hebben

de mensen allang ingezien dat een dwangbuis in de vorm van een gemeenschappelijk politieapparaat en rechtswezen beslist noodzakelijk was is. Als het echter over staten of naties gaat, hangt men nog het omvangrijke bijgeloof aan dat soevereiniteit het enig zaligmakende is. De verheerlijking van hun soevereiniteit is in feite weer hetzelfde als het verheerlijken van een dwangbuis waarin je, zij het onbewust, ervan weerhouden wordt om de dierlijke krachten, instincten, machtshonger en veroveringszucht tot ontplooiing te brengen. We zien dat deze soevereiniteit in romans en gedichten, in kunst en opvoeding geprezen en opgeheveld wordt. Uitdrukkingen als het ‘veld van eer’ verwijzen immers naar een mentaal gebied waarin die wezens die het record bezitten in het vermoorden en doden van de ‘vijand’, alsmede in de vernietiging van zijn cultuur, huis en haard enzovoorts, als helden geprezen en opgehemeld worden. Zij worden gedecoreerd met het gouden en zilveren kruis, alsmede met harten of andere symbolen van het christendom waarvan het werkelijke fundament onder andere door de wereldverlosser werd benadrukt in de weinige woorden: “Breng uw zwaard weer op zijn plaats, want allen, die naar het zwaard grijpen, zullen door het zwaard omkomen” (Matth. 26:52). Waarlijk een totale ondermijning van de oorlog. Waar komt dat christendom tegenwoordig voor?

Hoofdstuk 10

Christendom en de oorlog

Het is niet zo vreemd dat de christelijke staten, waarvan de bevolking plechtig door de geautoriseerde geestelijke autoriteiten gedoopt is in de ‘naam van de Vader, de zoon en de heilige geest’, de meest oorlogszuchtige volkeren, de grootste veroveraars, de grootste onderdrukkers en de grootste machtsvertegenwoordig-

gers van de mensheid geworden zijn. Zij bezitten het record in moordtechnieken, in het fabriceren van oorlogstuig en in het gebruik van miljoenen paardenkrachten van de elementen om de ‘vijanden’ uit te roeien. Denkt u echt dat dit christendom is? Hoe kan dit overeenstemming zijn met het verkondigde christelijke gedrag, dat heel eenvoudig in het volgende wordt uitgedrukt: “(...) maar wie u een slag geeft op de rechterwang, keer hem ook de andere toe” (Matth. 5:39)! Hoe kun je in de naam van Jezus die moordwapens zegenen die duizenden malen erger zijn dat het zwaard, dat Jezus aan zijn discipel Peter vroeg in de schede te steken? Hoe kun je aan God vragen je te helpen bij de vernietiging van je ‘vijanden’, terwijl je zelf volledig door hem beschermd wilt te worden? Zegt hetzelfde christendom niet: “Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkaar” (Joh. 13:34-35)? Denk je niet dat er met de woorden van de wereldverlosser vanaf het kruis: “Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen”(Luc. 23:34), waar christendom geopenbaard werd? Zetten deze woorden ook maar in geringste mate aan tot het verheerlijken of handhaven van de oorlog?

Hoofdstuk 11

Het heidendom binnen de christelijke geestelijkheid

Hoe kan een echt waarachtige christelijke geestelijkheid, die van zichzelf beweert dienaren en verkondigers van zijn leer te zijn, nationalistisch gezind zijn? Waarachtig christendom kan niet Duits, Frans, Engels of Russisch zijn. Het christendom is een waarachtige leefregel voor de ontwikkelde mens, ongeacht waar op aarde of in welk land hij geboren is en tot welk ras hij behoort. Als echter de geestelijkheid van een land soldaten wijdt

of zegent om de soldaten van een ander land te vermoorden en te vernietigen, is die geestelijkheid natuurlijk gruwelijk ver verwijderd van het besef wie de 'naaste' is. Nog helemaal afgezien van het feit dat zij geen enkele rechtsgrond heeft om in de naam van Jezus mensen te wijden en te zegenen om het zesde gebod: "Gij zult niet doodslaan" (Exod. 20:13), te overtreden. De ambtsdragers van het christendom, de priesters of autoriteiten overal ter wereld, zouden allang een mentale of geestelijke staat hebben moeten vormen waar de andere staten dan deel van zouden uitmaken. Het christendom met zijn geestelijkheid zou het toevluchtsoord van alle ongelukkige en bedrukte mensen moeten zijn, ongeacht nationaliteit, politiek en wereldbeschouwing. Het christendom is op zichzelf hoog boven primitieve sympathieën en antipathieën verheven. Het is in diepste wezen, zoals het geopenbaard werd door de mond en het gedrag van de wereldverlosser, zuivere naastenliefde.

Hoofdstuk 12

De kosmische dood die het gevolg van het eten van de boom der kennis zou zijn, heeft volledig plaatsgevonden

Alles wat tegen 'het liefhebben van de naaste als jezelf' in gaat, is heidendom. Inderdaad, in de maatschappij van de huidige christelijke aardemensen komt veel heidendom voor. De ware, zuivere liefdeswijsheid is echt opgedeeld in vele verschillende ontsproingen in de vorm van partijdige specifieke vertolkingen. Om ieder van deze specifieke vertolkingen heeft zich een groep wezens verenigd, die zich vervolgens stuk voor stuk in de vorm van religieuze en politieke sekten en groeperingen Gods uitverkorenen noemen of denken dat zij tot de elite van de mensheid behoren en het monopolie op de zaligheid hebben. Door

hun eigenmachtige, ingebeelde grootheid geloven ze dat ze het recht hebben om alle andersdenkende medemensen tot verbanning en de brandstapel, tot verdoemenis of de hel te veroordelen. Stel je voor wát een ingebeeld christendom, denk je eens in wát een culminerend bijgeloof, dat ze in de naam van Jezus oorlog, moord en doodslag verdedigen en tevens geloven dat ze het recht hebben om anderen tot een toestand van duisternis en lijden te veroordelen, ofschoon het verder in de christelijke wereldgodsdienst heet: “Oordeelt niet, opdat gij niet geoordeeld wordt: want met het oordeel, waarmede gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden” (Matth. 7:1-3). We zien dus overal dat het heidendom en daarmee de dood het ware christendom in bezit heeft genomen. Geleidelijk aan werd het christendom met zeer veel heidendom vertroebeld en werd het als verdediging gebruikt van talrijke dodelijke, dierlijke tradities, waar het de mensheid in feite voor zou moeten waarschuwen en tegen zou moeten beschermen. Het zuivere christendom is als het ware een nuttige plant die tussen onkruid gezaaid is. Het onkruid is om haar heen opgeschoten. Het heeft deze kosmische plant of dit goddelijke mosterzadje – dat eigenlijk een ‘grote boom moest worden waarin de vogelen des hemels zouden nestelen (Matth. 13:31-32), en dat een groot rijk zou moeten worden waarin iedereen zijn dagelijks leven, cultuur en gedrag op een culminerende liefde voor alle medewezens bouwt – bijna half verstikt of misvormd. Dit beginnende Koninkrijk der hemelen, het kosmische inplanten van dit christendom in de aardemenselijke mentaliteit, dreigt dus door het dodelijke onkruid van het heidendom of de dierlijke tradities verstikt te worden. Veel duister mentaal onkruid wordt in naam van het christendom nota bene aangebouwd in plaats van gewied. Juist dit aanbouwen of cultiveren van de zelfzuchtige tradities van de duisternis of het heidendom onder het motto: ieder is zichzelf het naast, kenmerkt de christelijke of kosmische bewusteloosheid. Het regerende of macht hebbende

deel van de mensheid gelooft niet in het bestaan van een God of in een logische sturing van de wereld. En ook hun eigen onsterfelijkheid en eeuwige identiteit liggen zover buiten het begripsvermogen of zintuigenstelsel van de betreffende mensen, dat het gewoon een belediging is naar het bestaan van deze realiteiten te verwijzen. De oplossing van het levensmysterie kan door het genoemde deel van de mensheid alleen maar als toeval opgevat worden. De dood heerst daarom in de aardemenselijke sfeer; alles is in een kosmische nacht gehuld. De gevolgen van het ‘eten van de boom der kennis’ (Gen. 2:17) zijn volledig werkelijkheid geworden.

Hoofdstuk 13

De wereld kan niet door profeten noch door een nieuw geloof verlost worden

De aardse mens, de dode Adam, is echter weer aan het opstaan. Het water kan immers niet eeuwig rioolslib blijven, maar moet onvermijdelijk afwisselend deel uitmaken van helder bronwater – waarmee het levende wezen zijn dorst kan lessen – en het moet ook aan de vorming van de blauwe lucht en het morgen- en avondrood of aan andere vormen van atmosferisch vergulden van het bestaan bijdragen, om vervolgens weer tot rioolslib of gootsteenwater omgevormd te worden, om daarna opnieuw omgevormd te worden tot schoonheid en genot voor lichaam, ziel en geest. Op dezelfde wijze zullen de kosmisch dode Adam en Eva – de aardse mens – ook niet in de kosmische nacht of de doodssfeer van de kringloop blijven leven. Omdat dogma’s noch hypothesen en dergelijke, hoe mooi en fantastisch ze ook maar geformuleerd mogen zijn, de mensen ertoe kunnen brengen te geloven, zal de weg voorwaarts dus onmogelijk met behulp van

een nieuw religieus geloof begaan kunnen worden. Daarom zullen dogma's noch profeten nu de wereld kunnen helpen. Naar juist die situatie verwijst Jezus als hij spreekt over "het einde der tijden" (Matth. 24:1-51) en over de "Trooster, de Heilige Geest" (Joh. 14:15-31).

Hoofdstuk 14

*De heilige geest is de allerhoogste wetenschap van het leven
of staat voor de allerhoogste kosmische analyses ervan*

Omdat geest bewustzijn is en bewustzijn op zijn beurt uit gedachten bestaat, is de heilige geest hetzelfde als heilige gedachten. Heilige gedachten kunnen echter alleen maar gedachten zijn die beslist alleen de hoogste waarheid uitdrukken. De hoogste waarheid is weer de absolute oplossing van het levensmysterie, dat wil zeggen het absolute wereldbeeld. De heilige geest is dientengevolge een wetenschap over het leven, over het levende wezen en over waar het vandaan komt en waar het heen gaat. De analyses van deze wetenschap zijn net zo'n werkelijke bewijs voor de psychische of kosmische kant van het leven, als dat de materiële maten- en gewichten- of getallenwetenschap een bewijs is voor de materiële of fysieke kant van het leven is. Daarom zal de eerstgenoemde wetenschap net zo min partijdig gekleurd of sektievormend kunnen zijn als de moderne materiële wetenschap. Deze wetenschap vertelt onder andere dat twee plus twee vier is. Deze uitkomst kan Frans noch Deens, sociaal-democratisch, communistisch noch piëtistisch zijn. Zij is op zichzelf culminerend internationalisme. Zij is universeel. Deze uitkomst is in het gehele heelal gelijk. De analyses van het leven in de vorm van de heilige geest of geesteswetenschap zijn dus universeel en daarmee internationaal en interplanetaar. Daarom zijn de

uitkomsten van de geesteswetenschap, gemanifesteerd als feiten, het enige wat de mentaliteit van alle individuele mensen tot één samenhangende kosmische eenheid kan smeden. Alle naties zullen zich door de geesteswetenschap aaneensluiten rond de enige wereldbeschouwing, die niets anders dan de absoluut totale waarheid of werkelijkheid is.

Hoofdstuk 15

Het verschil tussen de geesteswetenschap en de dogma's

De geesteswetenschap wijkt hierin van alle eerdere beschrijvingen over de psychische of kosmische kant van het leven af, dat deze slechts geopenbaard zijn als dogma's, hypothesen of overgeleverde opvattingen, die uitsluitend geschapen zijn in de vorm van geloofsobjecten en niet als kennisobjecten. De analyses van de geesteswetenschap leveren daarentegen juist concrete en voor de intelligentie acceptabele kosmische inlichtingen, die door hun logische onderbouwing voor de intellectuele onderzoeker tot feiten zijn gemaakt. Met de geesteswetenschap gaat de onderzoeker zijn leven op feiten en daarmee op de werkelijkheid of waarheid baseren, terwijl het wezen met de dogma's, hypothesen of beweringen zijn leven slechts op geloof of vermoedens kan baseren. Geloofsobjecten, vermoedens en beweringen kunnen de twijfel echter niet uitsluiten. De mogelijkheid bestaat altijd dat ze fout zijn. Feiten daarentegen kunnen geen twijfel geven. Met feiten baseert de mens zijn leven niet op vermoedens of eventualiteiten, maar op de zuivere, onfeilbare werkelijkheid. Alleen de zuivere werkelijkheid kan een gemeenschappelijke levensbeschouwing voor alle mensen vormen. Voor feiten moeten allen zich buigen, voor geloofsobjecten of hypothesen niet. Zolang je je leven op hypothesen en vermoedens baseert, zullen

er altijd uiterst verschillende opvattingen en verschillende graden van gebrek aan vertrouwen zijn. Niet iedereen kan in gelijke mate van de waarheid van de hypothesen overtuigd zijn. Dat heeft de basis gelegd voor de vorming van al die vele religieuze sekten, die binnen dezelfde godsdienst voorkomen. Zoiets zal onmogelijk kunnen gebeuren, zodra de feiten een levensfundament zijn geworden. Door de geesteswetenschap zullen de mensen geleidelijk aan “één kudde en één herder” worden (Joh. 10:16) , dat wil zeggen een mensheid die een eenheid geworden is, omdat de mensen de erkenning van zowel de absolute waarheid en moraal, als van de ene God en het absolute wereldbeeld gemeen hebben.

Hoofdstuk 16

De verlossing van de wereld

De verlossing van de wereld bestaat niet langer in het zich groeperen om een persoon, maar hierin, dat men door middel van de nu gemanifesteerde geesteswetenschap, met haar overvloed van kosmische analyses, inzicht krijgt in de werkelijke waarheid. Deze analyses geven de dode Adam en Eva (de aardemensheid) de opstanding uit de doden (Matth. 22: 31-32). Daarmee krijgen ze het licht terug in de vorm van levende kosmische analyses, die van de eeuwige waarheden van het christendom levende, controleerbare feiten maken, waardoor deze waarheden niet alleen het gevoel maar ook in allerhoogste mate het verstand voeden. Als de vele waarheden van het christendom – die allemaal opgaan in de ene waarheid: “Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf”, en “alles is zeer goed” – realistische, wetenschappelijke feiten worden, die zichtbaar of begrijpelijk zijn voor het intellect, dan begint de vrede in de wereld te schijnen.

Hoofdstuk 17

*Als de liefde wetenschap wordt, zijn we weer
verenigd met God*

Als de liefde wetenschap wordt, dan draait het in het dagelijks leven niet meer om het bezitten van de beste moordtechniek. Het leven is dan geen kwestie meer van landsgrenzen, van gecamoufleerde of openlijke slavernij, noch van kapitaal, rente of uurloon. Het is geen kwestie meer van belastingen, verpanding of faillissement, noch van staatsgeheimen of spionage. Het is dan geen kwestie meer van de ressources, stoffen of materies van de aarde, noch van werkloosheid, armenzorg, filantropie en ook niet van godsdienst, politiek, zeden en gewoonten of andersoortige opvattingen van de ‘kudde’. Als de liefde wetenschap is geworden, bestaat het probleem geld niet meer. Het mooiste dat de mensen dan nog overgebleven is om te koesteren en te verbeteren is het menselijke vermogen waarmee ze de aarde aan zich onderwerpen ten gunste van de ‘naaste’, die ze dan net zozeer liefhebben als zichzelf. Op dat tijdstip glijdt de kosmische baan van de aarde door de poort het hemelrijk binnen. We zien dan dat de genoemde duistere wolken vervagen en samen met de terugwijkende kosmische dood of nacht verdwijnen. Vóór ons fonkelt en straalt de stralenglorie van Gods aangezicht, en we gaan de heerlijkheid, schoonheid en vreugde in de rijken van het licht binnen, die ons bereid waren lang vóór de grondlegging van de wereld en voordat God de levensadem in de continenten en zeeën van de aarde inblies (naar Matth. 25:39). Hiermee zijn we opnieuw verenigd met God in het paradijs.

Dit artikel met de Deense titel ‘Ud af mørket’ is opgenomen in het Deense boekje nr. 15.

Overweging van:

CONFUCIUS

Het wezen van regeren

De vorst Ging van Tsou vraagt de Meester over het wezenlijke van regeren.

De Meester sprak: ‘De vorst moet vorst zijn, de ambtenaar ambtenaar, de vader moet vader zijn, de zoon moet zoon zijn.’

De vorst zei: ‘Zeer goed, dat is zeker juist; want wanneer de vorst geen vorst, de ambtenaar geen ambtenaar, de vader geen vader, de zoon geen zoon is, hoe zou ik in zulke omstandigheden mijn inkomsten genieten, al waren ze nog zo overvloedig.’

meisje uit Peru

Copyright: Martinus Instituut
Kopenhagen Denemarken

Weergave van tekst- en beeldmateriaal
uitsluitend na schriftelijke toestemming van
het Martinus Instituut.

Redactie: G. Oude Groen
A. Stroobant
C. Kuijper
W. Klusman

Prijs: voor 4 nummers per jaar € 16.-
Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

Stichting Martinus Centrum
Groot Hertoginnelaan 67
2517 ED Den Haag

Telefoon: 070 - 427 14 97
070 - 360 96 32

Postbank rek.nr.: 266 46 92

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Kamer van Koophandel 41154618